

Večerni in nočni dogodki ob veselem zaključevanju starega leta nudijo krasno priložnost za razlago Luninih men. Potreba za razlago le teh se je pokazala v nedavni raziskavi, ki bo predstavljena v decembrski številki revije [Communicating Astronomy with the Public](#).

Primer znanstveno pravilne ilustracije Lune na ovojnem papirju.

V njej je nizozemski astronom Peter Barthel analiziral ilustracije Lune na ovojnih papirjih in knjigah za otroke na Nizozemskem in v ZDA. Na osnovi te raziskave, narejene v zimi 2010/11, Barthel trdi, da so Lunine mene na božičnih ovojnih papirjih in v knjigah pogosto nepravilno prikazane. Ko, na primer, ilustrator želi prikazati večerni dogodek, pogosto nariše zadnji krajec - ki pa je na nebu viden v jutranjem času. Barthel ugotavlja, da je pomanjkanje znanja glede fizikalne narave Luninih men ali pa pomanjkanje interesa za njihovo razumevanje razširjeno na Nizozemskem in obstaja tudi v ZDA, verjetno pa je podobno tudi drugod po svetu.

Avtor je raziskal tudi ilustracije povezane z Nočjo čarovnic in ugotovil podobno: "*Mnogi ljudje zglada ne vedo, da stara luna (med zadnjim krajcem in mlajem) vzhaja okrog dveh ali treh zjutraj...*"

Čeprav se Barthel večino časa ukvarja s proučevanjem aktivnih galaktičnih jeder, ga zanima tudi izobraževanje in posredovanje znanosti širši javnosti. "*Če bo ta raziskava spodbudila ljudi, da se bodo na lastne oči prepričali, v kakšni meni je Luna, ko jo vidijo na nebu zvečer – in da bodo to razumeli – potem je bila ta nekoliko zafrkantska raziskava vredna truda!*"

Originalni članek v angleškem jeziku lahko najdete [tukaj](#).

Vir: [UNAWÉ](#)